

การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์

โดย

นายวรภพ ตันตินันท์กุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE STRUGGLE FOR PRESERVATION OF IDENTITY.

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2016
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์
โดย	วรภาพ ตันตินันท์กุล
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ ณิชภัทร ธรรมनिया

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารัตน์วงศ์)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ จักรพันธ์ วิลาสินีกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ณิชภัทร ธรรมनिया)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

55002207 : ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์

นาย วรภพ ตันตินันทกุล: การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ฌภัทร ธรรมनिया

ข้าพเจ้าได้กำหนดให้วิทยานิพนธ์ในโครงการนี้ประกอบไปด้วยประเด็นในการนำเสนอ 2 ประเด็น ดังนี้ 1. การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความภูมิใจในวิถีวัฒนธรรมดั้งเดิม 2. การต่อสู้เพื่อความรู้สึกทางจิตวิญญาณที่ถูกคุกคาม โดยทั้ง 2 ประเด็นนี้จะเป็นตัวควบคุมและสร้างขอบเขตของการศึกษาและการนำเสนอผลงาน ภายใต้วิทยานิพนธ์นี้ประกอบไปด้วยผลงานสร้างสรรค์ประเภทประติมากรรมวัสดุผสมจำนวน 2 ชิ้นซึ่งข้าพเจ้าเลือกใช้ภาษาทางประติมากรรมมาเป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์ผลงาน ดังนี้ 1. ลักษณะของการยึดของระนาบ 2. ลักษณะของการใช้ภาพซ้อน 3. ลักษณะของการต่อประกอบก้นของรูปทรง ผ่านรูปทรงกึ่งนามธรรม (Semi Abstract form) ประกอบกับการเลือกใช้วัสดุที่มีความแตกต่างกันในด้านของที่มาและความหมายผ่านการจัดการทางด้านเทคนิคที่มีความเฉพาะตัวตามลักษณะของวัสดุเพื่อสร้างเนื้อหาของกระบวนการในงานสร้างสรรค์ขึ้น ผลงานสร้างสรรค์ในโครงการนี้ถูกควบคุมภายใต้ขอบเขตของเนื้อหาที่ว่าด้วยการ ต่อสู้ ดิ้นรนเพื่อ ดำรงไว้ซึ่งวิถี ดั้งเดิมของชาวเล ต่อสภาพความเป็นไปในสังคมปัจจุบันผ่านผลงานประติมากรรม

55002207 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : The Struggle for Preservation of Identity.

MR. Woraphob TANTINANTAKUL: The Struggle for Preservation of Identity.

Thesis advisor : Naphat Thamniya

I determined that the thesis in this project involved two presentation issues as follows 1) The struggle for the pride of original style 2)The struggle in order to feeling of the soul .These two issues controlled and created the scope of research. Furthermore, the presentation of the current thesis included two creative work in composite materials sculpture type. The aesthetic of sculpture was chosen to be tools for creativity as follows 1)the characteristics of stretching 2) the characteristics of composite picture and 3) the characteristics of semi abstract form. Moreover, they accompanied with using different materials in origins and meaning through technical management based on uniqueness of materials in order to create content of process in creative artwork. Artworks in the project were controlled under the scope of content in The struggle for Preservation of identity .Composite materials sculpture were as communicators.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณความตั้งใจและผลของความตั้งใจทั้งหมดให้แก่พ่อ แม่ และญาติๆตลอดทั้งมิตรสหายผู้ที่คอยช่วยเหลือในด้านต่างตลอดจนโครงการวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จไปด้วยดี ขอขอบคุณวิถีของชาวเล ที่ข้าพเจ้าได้สัมผัส ความงามของการใช้ชีวิต แม้จะไม่ได้เป็นคนในหมู่บ้านก็ตามและขอขอบคุณ อ.ณภัทร ธรรมनिया อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ ที่คอยเอาใจใส่ในตัวนิสิตเป็นอย่างดี และสุดท้ายขอขอบคุณอาจารย์ผู้รังคุณวุฒิ ภาควิชาประติมากรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่าน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์” เสนอโดย นายวรภพ ตันตินันท์กุล เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์

วรภพ ตันตินันท์กุล

สารบัญ

	หน้า
.....	ง
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
.....	ช
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	1
1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
1.3 สมมติฐาน.....	2
1.3.1 สมมติฐานเชิงความคิด.....	2
1.3.2 สมมติฐานเชิงรูปแบบ.....	3
1.5 ขั้นตอนของการศึกษา.....	6
1.6 วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	7
บทที่ 2.....	8

ที่มาของแนวความคิด แรงบันดาลใจ และอิทธิพล	8
2.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	8
2.2 ผลงานวิจัยและบทความที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.3 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง	14
2.4 สถานที่พบบาง.....	14
2.5 ลักษณะเครื่องมือแบบแบบปฐมภูมิ	14
2.6 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินอื่น.....	16
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงาน.....	21
3.1 การตีความข้อมูลเพื่อนำไปสู่ประเด็น.....	21
3.2 การค้นหารูปแบบทางศิลปะหรือรูปทรงทางประติมากรรม.....	21
3.3 ผลงานก่อนงานวิจัย.....	22
3.4 วิธีการค้นหารูปทรง.....	23
3.5 กระบวนการในระหว่างทำงาน.....	23
3.5.1 ผลงานชิ้นที่ 1.....	24
3.5.2 ผลงานชิ้นที่ 2.....	29
บทที่ 4 บทวิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นฐานและองค์ประกอบในผลงาน.....	34
4.1 วิเคราะห์เนื้อเรื่องและรูปทรง.....	34
4.1.1 ผลงานชิ้นที่ 1.....	34
4.1.2 ผลงานชิ้นที่ 2.....	34
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	35
4.2.1 ผลงานชิ้นที่ 1.....	35
4.2.2 ผลงานชิ้นที่ 2.....	39
บทที่ 5 สรุปผลงานวิจัย.....	44
5.1 ผลสรุปในการตีความในเชิงประเด็นทางเรื่อง.....	44

5.2 ผลสรุปของการตีความประเด็นในทางรูปทรงประติมากรรม..... 45

5.3 ผลสรุปในการเลือกใช้วัสดุและเทคนิคมาใช้ในผลงาน 45

..... 47

รายการอ้างอิง 47

ผลงานที่ได้รับการเผยแพร่..... 48

..... 52

ประวัติผู้เขียน 52

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1	วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์.....	7
ภาพที่ 2	พิธีนอนหาคของชาวเล.....	10
ภาพที่ 3	สุสานชุมชนแหลมตึกแก (สีเหร่) ทางเข้าถูกปิดกั้นอย่างหนาแน่น	11
ภาพที่ 4	ภาพที่พักอาศัยของชาวเล.....	13
ภาพที่ 5	เครื่องมือล่าสัตว์ ก่อนค.ศ. ประมาณ 8000 - 3000 ปี	15
ภาพที่ 6	ขวานหินและใบหอกโลหะ	15
ภาพที่ 7	Male figure Surmounted by a Bird รูปไม้แกะสูง 48 นิ้ว พบในปาปัวนิวกินี	15
ภาพที่ 8	ประติมากรรมหน้ากากจากบริเวรแม่น้ำเซบิก ปาปัวนิวกินี.....	16
ภาพที่ 9	กิจกรรมของชีวิตชนบท same day payday loans	16
ภาพที่ 10	กิจกรรมของชีวิตชนบท same day payday loans	17
ภาพที่ 11	Coca-Cola Vase.....	18
ภาพที่ 12	The wind of Penang	20
ภาพที่ 13	ภาพผลงานก่อนงานวิจัย.....	22
ภาพที่ 14	ภาพผลงานก่อนงานวิจัย.....	22
ภาพที่ 15	การค้นหารูปทรงในผลงานก่อนวิทยานิพนธ์.....	23
ภาพที่ 16	กระบวนการในระหว่างทำงานในผลงานก่อนงานวิจัย	24
ภาพที่ 17	ภาพผลงานชิ้นที่ 1.....	24
ภาพที่ 18	สินค้าที่ระลึกสำหรับขายนักท่องเที่ยว	25
ภาพที่ 19	พิธีกรรมลอยเรือ	25
ภาพที่ 20	ภาพแบบร่าง 2 มิติ ผลงานชิ้นที่ 1	26
ภาพที่ 21	ภาพแบบร่าง 3 มิติ ผลงานชิ้นที่ 1	27
ภาพที่ 22	การแกะสลักไม้	27

ภาพที่ 23	การเชื่อมโลหะ.....	28
ภาพที่ 24	การทำพื้นผิวของโลหะ	29
ภาพที่ 25	ขั้นตอนของการยึดด้วยข้อต่อ	29
ภาพที่ 26	ภาพผลงานชิ้นที่ 2.....	30
ภาพที่ 27	พื้นที่สุสานชาวเล	30
ภาพที่ 28	แบบร่างผลงานชิ้นที่ 2.....	31
ภาพที่ 29	การขยายจากต้นแบบด้วยการลงพื้นที่จริงเพื่อกำหนดขอบเขตของการจัดวาง.....	32
ภาพที่ 30	ขั้นตอนของการแกะสลักไม้.....	32
ภาพที่ 31	ขั้นตอนของการเชื่อมโลหะ.....	32
ภาพที่ 32	ขั้นตอนการจัดวาง.....	33
ภาพที่ 33	แสดงจุด - เส้นในผลงาน.....	35
ภาพที่ 34	แสดงระนาบ - ปริมาตรในผลงาน.....	36
ภาพที่ 35	แสดงรูปร่าง - รูปทรงในผลงาน.....	37
ภาพที่ 36	แสดงพื้นที่ว่างในผลงาน	37
ภาพที่ 37	แสดงจังหวะในผลงาน	38
ภาพที่ 38	แสดงพื้นผิวในผลงาน.....	38
ภาพที่ 39	แสดงสี - น้ำหนักในผลงาน.....	39
ภาพที่ 40	แสดงจุดและเส้น.....	40
ภาพที่ 41	แสดงรูปร่าง - รูปทรงในผลงาน.....	40
ภาพที่ 42	แสดงพื้นที่ว่างในผลงาน	41
ภาพที่ 43	แสดงพื้นผิวในผลงาน.....	42
ภาพที่ 44	แสดงสีและน้ำหนักในผลงาน	43

บทที่ 1

บทนำ

กลุ่มชาติพันธุ์ชาวเลเป็นชนเผ่าพื้นเมืองดั้งเดิมของประเทศไทยที่อาศัยอยู่หากินกับทะเลอันดามันมาเป็นเวลายาวนาน จากงานศึกษาวิจัยของนักวิชาการหลายท่านรวมทั้งการร่วมมือทำแผนผังตระกูลของชาวเล พบว่า กลุ่มชาติพันธุ์ชาวเลนี้ถูกสืบทอดกันมายาวนานและมีมาแล้วไม่ต่ำกว่า 300 ปี พูดได้ว่าคนกลุ่มนี้อาศัยอยู่ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลของไทยมาเป็นเวลาช้านาน ชาวเลเป็นกลุ่มที่มีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายหากินกับธรรมชาติ โดยมีบุคลิกลักษณะ รักอิสระ สันโดษ มีความประณีประนอมสูง เคารพธรรมชาติ และบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์รวมทั้งบรรพบุรุษ ในปัจจุบันพบว่า ชาวเลกำลังประสบปัญหาอันเนื่องมาจากการขาดความรู้และการเข้าถึงสิทธิข้อมูลทางกฎหมาย ชาวเลจึงถูกเอาเปรียบจากระบบทุนนิยมของสังคมเมืองที่เข้ามามีบทบาทมากขึ้นในวิถีแบบดั้งเดิม

กลุ่มชาติพันธุ์ชาวเลมีปัญหาเหมือนกับชนเผ่าพื้นเมืองในพื้นที่อื่นของประเทศไทย กล่าวคือ การได้รับผลพวงจากการพัฒนาสมัยใหม่ที่ขาดความสมดุล ทำให้ส่งผลกระทบต่อชนกลุ่มน้อย การพัฒนาในลักษณะสังคมทุนนิยมเข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตของชาวเลมากขึ้น ส่งผลให้ชาวเลเป็นกลุ่มคนที่กำลังจะเลือนหายไปต้องได้รับการดูแลจากสังคม เพื่อให้คงวิถีชีวิตวัฒนธรรมแบบชาวเลให้คงอยู่ และมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมเช่นกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

สำหรับชาวเลมีผลกระทบมาจากการพัฒนาพื้นที่อันดามัน เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวระดับโลก และการประกาศเขตอุทยานแห่งชาติทางทะเล หรือประกาศอื่นๆ ของรัฐ ส่งผลให้เกิดการขับไล่ทางวิถีชีวิตวัฒนธรรมของคนกลุ่มนี้ ความต้องการในการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยว ทำให้ชาวเลถูกขับออกจากพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่ประกอบพิธีกรรม การถูกยึดด้วยวิธีการต่างๆ รวมทั้งการใช้พื้นที่ทางทะเลสำหรับบริการนักท่องเที่ยว และการประกาศเขตหวงห้ามของรัฐ ที่มีมาทีหลัง ทำให้ชาวเลไม่มีสิทธิเข้าไปหากินในที่หากินดั้งเดิมที่เคยทำมาหากินมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ทั้งที่รัฐธรรมนูญไทยรับรองสิทธิตามจารีตประเพณีดั้งเดิม แต่ไม่มีผลในทางปฏิบัติ ส่งผลให้คุณภาพชีวิตของชาวเลตกต่ำลงเรื่อยๆ ชาวเลจึงเป็นเสมือนพลเมืองชั้นสองของประเทศไทย

การที่ข้าพเจ้าได้เกิด และเติบโตมาในพื้นที่ ทำให้ข้าพเจ้าได้สัมผัสชีวิตของกลุ่มคนเหล่านี้ การได้เห็นผลกระทบจากการพัฒนาของสังคมทุนนิยม ที่เข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตของชาวเล การได้เห็นการต่อสู้ และดิ้นรนของคนกลุ่มนี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้ตระหนักและรู้สึกได้ว่า ชาวเลเป็นกลุ่มคนที่กำลังจะเลือนหายไป เป็นกลุ่มคนที่สังคมจะต้องปกป้องดูแล เพื่อให้คงวิถีชีวิตวัฒนธรรมได้อย่างมีศักดิ์ศรี เท่าเทียมกับกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมืองอื่นๆ จึงนำไปสู่การสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ ชุด การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์

1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. ศึกษาวิถีชีวิตการเปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยม ในการดำรงอยู่ของชาวเลจากอดีตถึงปัจจุบัน
2. สสำรวจถึงผลกระทบจากสังคมเมืองที่เข้าไปมีบทบาทในวิถีชีวิตของชาวเลในปัจจุบัน
3. สร้างสรรคผลงานประติมากรรมที่แสดงออกถึงวิถีการดำรงอยู่ของชาวเลในปัจจุบัน การต่อสู้และดิ้นรนเพื่อดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์และการมีตัวตนในสังคม ซึ่งนอกจากจะเป็นการศึกษาที่ศนะทางศิลปะแล้ว ข้าพเจ้ายังมุ่งหวังถึงการเรียนรู้ในเรื่องสังคม เพื่อพัฒนาตนเองอีกด้วย

1.3 สมมติฐาน

1.3.1 สมมติฐานเชิงความคิด

การค้นคว้าและหาข้อมูลของวิถีชีวิตชาวเลในอดีต เปรียบเทียบการดำรงอยู่ของชาวเลในปัจจุบัน ทำให้ข้าพเจ้าเห็นความแตกต่าง อันเป็นผลมาจากการพัฒนาของโครงสร้างทางสังคมที่มีบทบาท ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ได้ส่งผลกระทบมากมายต่อชีวิตของชาวเล ข้าพเจ้าได้นำสิ่งที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เป็นทิศทางและขอบเขตในการสร้างและแสดงออกผ่านรูปทรงสามมิติ

ประเด็นแยกย่อยทางความคิด

1.1 การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความภูมิใจในวิถีวัฒนธรรมดั้งเดิม ชาวเลเผชิญกับปัญหาที่บั่นทอนความมั่นคงด้านวัฒนธรรม และจิตวิญญาณ แม้ว่าชาวเลจะเป็นคนพื้นเมือง เป็นผู้อยู่อาศัย

ดั้งเดิมในบริเวณชายฝั่งทะเลแถบอันดามัน แต่กลับไม่ได้รับการยอมรับจากคนในท้องถิ่นมากนัก ในหลายพื้นที่ คำว่า ‘ชาวเล’ เป็นคำที่มักใช้ในทางลบ นอกจากนี้ชาวเลยังมีปัญหาเรื่องการศึกษา ภาษา และวัฒนธรรมที่กำลังสูญหาย การเผชิญกับอคติของคนในสังคมรอบข้าง ทำให้เยาวชนชาวเลขาดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเอง เมื่อครั้งอดีตในหลายๆ เทศกาลของจังหวัดภูเก็ต ชาวเลจะออกมาปฏิสัมพันธ์กับคนเมือง เช่น การมารับทานในงานทำบุญเดือนสิบ ก็จะมีชาวเลทั้งเด็กเล็กและผู้สูงอายุมารับทานจากคนเมืองในวัด ซึ่งชาวเลได้กระทำกันเป็นประจำ แม้ชาวเลอาจมีรายได้มากกว่าคนเมืองบางกลุ่มด้วยซ้ำ แต่ด้วยคำสอนของปู่ย่าตายาย ทำให้ลูกๆ หลานๆ ต้องออกมารับทานจากคนเมือง ซึ่งปัจจุบันก็ยังมีชาวเลที่ปฏิบัติอยู่บ้าง แต่ก็มีบางส่วนที่เลิกไปเพราะการโดนมองเป็นขทานนั่นเอง

1.2 การต่อสู้เพื่อความรู้สึกทางจิตวิญญาณที่ถูกคุกคาม ชาวเลมีพิธีกรรมหลายอย่าง เช่น พิธีลอยเรือ การไหว้บูชาหาลาหรือโตะที่เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ พิธีนอนหาด ซึ่งเป็นการรวมญาติ และทำพิธีสะเดาะเคราะห์เสี่ยงทาย งานกินข้าวกลางบ้าน พิธีอาบน้ำมนต์ ฯลฯ ดังนั้น ทั้งสุสานและพื้นที่พิธีกรรมจึงเป็นแหล่งรวมจิตวิญญาณ และสืบทอดจารีตประเพณีของชาวเลที่มีมาดั้งเดิม แต่เมื่อมีนโยบายการส่งเสริมท่องเที่ยว ทำให้เกิดการรุกรานที่ดินสุสานและยึดพื้นที่พิธีกรรมของชาวเลไปเป็นพื้นที่การท่องเที่ยวมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ชาวเลบางชุมชนไม่มีพื้นที่เพื่อทำพิธีกรรม แต่ชาวเลก็ไม่เคยละเว้นการประกอบพิธีกรรมต่างๆ ที่กล่าวมา เพราะความเชื่อความศรัทธาในการเคารพบรรพบุรุษและธรรมชาติ ซึ่งเป็นปากท้องของพวกเขา สุสานชาวเลหลายแห่งถูกอ้างสิทธิครอบครองโดยนายทุนและผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น แม้จะมีการต่อสู้ทางกฎหมาย แต่ด้วยการขาดความรู้ จึงทำให้เสียเปรียบนายทุนในทุกครั้ง

เมื่อต้องเผชิญกับสังคมที่ซับซ้อนมากขึ้น วัฒนธรรมและความเป็นชาวเลเริ่มอ่อนแอลง เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ความเป็นตัวตนของชาวเล ชาวเลจึงได้มีการฟื้นฟูประเพณีลอยเรือขึ้นมาอีกครั้งตามแบบดั้งเดิมในชุมชนโตะบาหลิว เกาะลันตา จังหวัดกระบี่

1.3.2 สมมุติฐานเชิงรูปแบบ

ขั้นตอนการทำงานของข้าพเจ้ามีประเด็นในเรื่องการต่อสู้ดิ้นรนของชีวิตชาวเล ต่อสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน ข้าพเจ้าจึงมีทัศนคติต่อการต่อสู้และดิ้นรนไม่ใช่แค่สู้กับธรรมชาติที่กำลังหมด

ไปเท่านั้น แต่ยังคงสู้กับระบบการจัดการแบบทุนนิยมที่เข้ามาคุกคาม เครื่องไม้เครื่องมือที่เคยใช้เพื่อประกอบอาชีพ กลีบกลายเป็นของที่ถูกลืม แม้กระทั่งทำขายเป็นของที่ระลึก สิ่งนี้เป็นทิศทางและขอบเขตในการสร้างงานประติมากรรมของข้าพเจ้า โดยใช้ภาษาทางประติมากรรมเป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์ ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นขั้นตอนในการสร้างสมมติฐานเชิงรูปแบบในด้านของการสร้างภาพของอดีต เปรียบเทียบกับภาพในปัจจุบัน รวมทั้งจินตนาการใหม่ ให้เกิดภาพของรูปทรงทางประติมากรรม

ตารางที่ 1 ประเด็นทางเรื่องสู่ประเด็นทางรูป

ประเด็นทางเรื่อง	ประเด็นทางรูป
1. การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความภูมิใจในวิถีวัฒนธรรมดั้งเดิม	1. การนำเครื่องไม้เครื่องมือเก่า ที่ปัจจุบันเป็นของที่ระลึก มาจัดองค์ประกอบใหม่ โดยใช้การต่อประกอบที่แสดงถึงการยึด รัง ให้รูปทรงตั้งมั่นอยู่ได้
2. การต่อสู้เพื่อความรู้สึทางจิตวิญญาณที่ถูกคุกคาม	2. จำลองพื้นที่ของสุสาน พื้นที่ประกอบพิธีกรรม ผ่านมุมมองในอุดมคติ

เมื่อข้าพเจ้าได้เชื่อมโยงความสัมพันธ์กันระหว่างประเด็นทางเรื่องกับประเด็นทางรูปทรงแล้ว จึงได้นำคำสำคัญในประเด็นทางรูปทรงมาเป็นทิศทางในการสร้างรูป และเป็นทั้งขอบเขตในงาน คำสำคัญมีดังนี้ การยึดเกาะ การประคับประคองรูปทรง เป็นต้น คำสำคัญเหล่านี้เป็นทั้งอาการของรูปทรง ตำแหน่งการจัดวางในแต่ละหน่วย และภาษาทางในการแสดงออกของผลงานประติมากรรมไปในตัว

ตารางที่ 2 ประเด็นที่ 1 การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความภูมิใจในวิถีวัฒนธรรมดั้งเดิม

การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความภูมิใจในวิถีวัฒนธรรมดั้งเดิม	ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	โครงสร้างและการแสดงออกในผลงาน
--	---------------------	-------------------------------

	<p>แห อวน ฉมวก และเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในอดีต ซึ่ง ปัจจุบันไม่ได้ใช้ และกลายเป็น สินค้าที่ระลึก</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขอบเขตของรูปทรงที่มีที่มาจาก ลักษณะของแหที่โดนรัดเป็นรูปทรง 2. ใช้การเปลี่ยนหน้าที่ของสิ่งของใน การแสดงออก 3. การใช้ความแตกต่างของวัสดุ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ 4. การใช้ภาษาทางประติมากรรม เช่น การต่อประกอบกันของรูปทรง โดยการค้ำ การยึด การยึด
--	---	---

ตารางที่ 3 ประเด็นที่ 2 การต่อสู้เพื่อความรู้สึกทางจิตวิญญาณที่ถูกคุกคาม

การต่อสู้เพื่อความรู้สึกทาง จิตวิญญาณที่ถูกคุกคาม	ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	โครงสร้างและการแสดงออกในผลงาน
	<p>สุสานของชาวเล พื้นที่ ประกอบพิธีกรรมของชาวเล</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องการแสดงออกโดยวิธีการจัดวาง 2. กำหนดให้แต่ละรูปทรงมีลักษณะ อาการตั้งมั่น แต่มีการเชื่อมโยงกันของ รูปทรงในแต่ละหน่วย เป็นภาษาของ การแสดงออกในผลงาน 3. ใช้ความต่างของวัสดุและอาการของ รูปทรงเป็นตัวแสดงประเด็นของเนื้อหา

ทั้งหมดนี้ คือ วิธีการสร้างสมมติฐานทางเพื่อกำหนดทิศทางในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1. ศึกษาอัตลักษณ์ของชาวเลในพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามัน วิเคราะห์ถึงการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อดำรงไว้ซึ่งรากเหง้าในสภาพสังคมปัจจุบัน และผลกระทบในด้านต่างๆ ทั้งต่อชาวเล ชาวบ้านใกล้เคียงในพื้นที่ และสังคมทั่วไปในจังหวัด โดยมุ่งเน้นการศึกษาไปยังชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเลในปัจจุบันเป็นหลัก
2. ศึกษาจากตัวอย่างกรณีศึกษา
 - 2.1 ชาวเลกับการถูกผลักดันให้กลายเป็นคนชายขอบ
 - 2.2 พื้นที่ทางจิตวิญญาณที่ถูกคุกคามของชาวเล
3. ศึกษาหรือหาความเป็นไปได้ทั้งทางด้านรูปทรงทางประติมากรรมและตัววัสดุเทคนิค เพื่อที่จะเป็นตัวกลางสื่อสารความคิดความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีต่อชาวเลในยุคปัจจุบัน

1.5 ขั้นตอนของการศึกษา

1. ศึกษาจากตัวเองที่เป็นคนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล
2. ลงพื้นที่เพื่อศึกษาข้อมูล
3. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. ศึกษาจากผลงานศิลปะของศิลปินที่เกี่ยวข้อง
5. เก็บรวบรวมวิเคราะห์และแยกแยะข้อมูล สร้างประเด็นในการศึกษาทั้งหมด
6. สร้างแบบร่างจากข้อมูลที่ได้สรุปมา
7. นำเสนอแบบร่างและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับอาจารย์ที่ปรึกษา
8. แก้ไขและปรับปรุงแบบร่างและสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1
9. นำเสนอและปรับปรุงผลงานกับอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ
10. นำเสนอแบบร่างและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับอาจารย์ที่ปรึกษา
11. แก้ไขและปรับปรุงแบบร่างและสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2
12. นำเสนอและปรับปรุงผลงานกับอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

13. แก้ไขและปรับปรุงผลงานทั้งหมด พร้อมทั้งรับฟังข้อดีข้อเสียจากอาจารย์ที่ปรึกษา
14. นำเสนอผลงานศิลปนิพนธ์ และรับฟังข้อคิดเห็นของคณะกรรมการผู้ประเมินผลงาน เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาต่อหลังสำเร็จการศึกษา

1.6 วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ไม้ เหล็ก วัสดุจริง

ภาพที่ 1 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์

บทที่ 2

ที่มาของแนวความคิด แรงบันดาลใจ และอิทธิพล

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมชุดนี้ สืบเนื่องมาจากการเกิดและเติบโตมาได้พบเห็นสภาพความเป็นอยู่ของชาวเล ซึ่งเปรียบเสมือนคนยากคนจน คนด้อยโอกาส คนชายขอบ คนไร้รัฐ และคนถูกทอดทิ้ง มาเป็นเวลาช้านานในความคิดของข้าพเจ้า ประเทศไทยมีทุนต่างๆ มากพอ ทั้งทุนทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทางสังคม วัฒนธรรม ศาสนา ภาครัฐ และภาคธุรกิจเอกชน ซึ่งเป็นทุนที่มีมากเกินพอที่จะพัฒนาโดยเคารพศักดิ์ศรีและคุณค่าความเป็นมนุษย์ของคนทุกคน และจัดการการพัฒนาที่คนไทยไม่ทอดทิ้งกัน ทุกคนได้รับประโยชน์และเป็นประโยชน์ต่อกัน และกัน เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสมดุล ระหว่างคนกับคน และระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อมอันเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ชาวเลเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่ยึดมั่นประเพณีของตนอย่างเหนียวแน่น แต่อุปสรรคสำคัญที่ทำให้การปฏิบัติตามประเพณีเป็นไปได้ยากขึ้น คือ การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมภายนอก ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อภายในพื้นที่ อาทิเช่น การถูกนายทุนยึดครองที่ดิน การถูกยึดครองพื้นที่สุสาน กล่าวคือ ชาวเลต้องขออนุญาตผู้อ้างสิทธิครอบครองก่อนจะทำการใดๆ ในพื้นที่ ทั้งที่ชาวเลได้อาศัยตั้งรกรากในพื้นที่นั้นมาก่อน นโยบายของรัฐบาลในการประกาศพื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดความไม่มั่นคงด้านที่อยู่อาศัยของชาวเล เพราะกลัวว่าจะถูกไล่ออกจากพื้นที่ที่เคยอาศัยมาตั้งแต่รุ่นปู่ย่าตายาย นอกจากนี้ชาวเลยังถูกจำกัดการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ เช่น การปลูกบ้านเรือนหรือต่อเติมบ้าน บางครั้งอาจแอบก่อสร้างโดยไม่ได้ขออนุญาตที่ถูกต้อง หรืออาจขออนุญาตต่อผู้ใหญ่บ้าน กำนันก่อนจึงจะสามารถก่อสร้างหรือต่อเติมบ้านได้ นอกจากนี้ยังขาดแคลนระบบสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา และถนน เป็นต้น ส่วนใหญ่ในปัจจุบันชาวเลใช้ไฟฟ้าฉุกเฉิน ซึ่งเป็นหม้อไฟฟารวม ทำให้ต้องจ่ายค่าไฟฟ้าแพงมาก เฉลี่ยรายละ 800 - 1,000 บาท ในส่วนของน้ำประปาจะได้รับการบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) โดยต้องจ่ายค่าบริการแพงกว่าปกติ คือ หน่วยละ 12

บาท ในอดีตชาวเลอยู่กันอย่างมีความสุข ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพรานทะเล คือ การหาของทะเลกินและขาย มีชีวิตความเป็นอยู่เรียบง่าย เมื่อถึงช่วงประเพณีสำคัญจะเป็นเวลาที่มีความสุขมาก โดยเฉพาะพิธีลอยเรือ ซึ่งการลอยเรือถือเป็นการแสดงความเคารพต่อท้องทะเล และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในท้องทะเล เป็นการขอคุณที่ให้อาหารและชีวิตแก่ชาวเล ตามความเชื่อในสมัยโบราณ การลอยเรือยังสัมพันธ์กับโชคร้ายที่เกิดขึ้นด้วย เช่น เมื่อมีโรคระบาดเกิดขึ้นผู้คนจะล้มตายจำนวนมาก หากมีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น บรรพบุรุษถือว่าเป็นเคราะห์ร้าย และจะมีความโชคร้ายเกิดขึ้นกับชาวเล ฉะนั้นการลอยเรือเป็นการลอยเอาความเคราะห์ร้าย และสิ่งชั่วร้ายต่างๆ ไปกับทะเล นอกจากนี้โต๊ะหม้อผู้ทำพิธีจะทำไม้ปาดัก (คล้ายไม้กางเขน) จำนวน 7 อัน ปักตามชายหาด เพื่อป้องกันไม่ให้ผีสงหรือเคราะห์ร้ายเข้ามาสู่หมู่บ้านได้ หลังจากคืนทำพิธีลอยเรือแล้ว ในคืนที่สองจะมีการร้องรำมะนากันอย่างสนุกสนานกลางหาดทราย มีพ่อเฒ่าแม่เฒ่าร้องเพลงและเด็กๆ นั่งล้อมฟังเพลงอย่างสนุกสนาน โดยชาวเลจะร้องรำกันตลอดทั้งคืนเลยทีเดียว

แต่ชีวิตและสังคมเรียบง่ายของชาวเลเริ่มเปลี่ยนแปลงไป เมื่อสังคมรอบข้างเริ่มเจริญมากขึ้น พื้นที่ชายทะเลกลายเป็นพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาการท่องเที่ยวสำคัญของประเทศไทย ในขณะที่ชาวเลยังคงประกอบอาชีพการประมงเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งอาชีพของชาวเลกับมุมมองเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักท่องเที่ยวกลับสวนทางกัน เช่น ชาวเลเอาเครื่องมือจับปลาไปวางลงในทะเลเพื่อตกปลา บางครั้งอยู่ใกล้กับแหล่งปะการัง แหล่งดำน้ำของภาคธุรกิจท่องเที่ยว ทั้งที่เมื่อก่อนพื้นที่บริเวณดังกล่าวเป็นแหล่งทำมาหากินสำคัญของชาวเล แต่ในมุมมองของนักท่องเที่ยวเมื่อเห็นเครื่องมือจับปลาเหล่านี้ กลับมองว่าเป็นการทำลายสิ่งแวดล้อม หรือเป็นการจับปลาสวยงาม นักท่องเที่ยวก็จะตัดลวดทำลายเครื่องมือจับปลาของพวกเขาเพื่อปล่อยให้ปลาเป็นอิสระ ซึ่งมักเกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้นบ่อย ทำให้ชาวเลต้องเสียเงิน เสียเวลา เกิดความเสียหายของเครื่องมือ ทรัพย์สินอยู่เรื่อยๆ แต่เมื่อต้องการแก้ปัญหานี้ โดยการออกไปวางอวนหรือเครื่องมือจับปลาให้ไกลออกไปกว่า 5,400 เมตร กลับมีอุปสรรคอย่างอื่น คือ เรือประมงอวนลากขนาดใหญ่จะลากเอาอวนหรือเครื่องมือของชาวเลไปด้วย ซึ่งก็เป็นปัญหาในการทำมาหากินอีกเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม ชาวเลรุ่นเก่ายังคงดำรงชีพด้วยการทำประมงเป็นหลัก แม้ว่าคนรุ่นใหม่จะเปลี่ยนไปทำงานกับภาคธุรกิจท่องเที่ยวมากขึ้น แต่งานด้านธุรกิจท่องเที่ยวเป็นงานที่ไม่มีความยั่งยืน มักถูกเลิกจ้างโดยง่ายเมื่อฤดูกาลท่องเที่ยวจบลง

ชีวิตที่เรียบง่ายเปลี่ยนแปลงไปตามสังคมที่ซับซ้อนมากขึ้น ชาวเลรุ่นใหม่ในปัจจุบันเริ่มละเลยในประเพณีของตน เพราะหลายคนเข้าศึกษาในโรงเรียน มีความอับอายในความเป็นชาวเล เกิดความรู้สึกว่าชาวเลมีภาษาและวัฒนธรรมต่ำต้อยกว่าคนไทยกลุ่มอื่น เด็กชาวเลหลายคนจึงไม่พูดภาษาของตนเมื่อออกไปใช้ชีวิตนอกชุมชนชาวเล

ภาพที่ 2 พิธีนอนหาดของชาวเล

ปัญหาความไม่มั่นคงในที่อยู่อาศัยของชาวเลนั้น ไม่เพียงแต่ที่ดินสำหรับปลูกสร้างที่อยู่อาศัยเท่านั้น ที่อยู่ในการอ้างกรรมสิทธิ์ครอบครองของนายทุน แม้กระทั่งที่ฝังร่างและวิญญาณของบรรพบุรุษ สุสานชาวเลยังกลายเป็นที่ดินอันมีค่าทางธุรกิจของกลุ่มคนนอกที่ไม่มีศรัทธาต่อสิ่งใด กลุ่มคนเหล่านี้สามารถเข้ายึดและอ้างสิทธิ์ครอบครองได้ ทั้งที่บางสุสานมีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ของรัฐ จากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น พบว่า พื้นที่สุสานและพื้นที่ประกอบพิธีกรรมของชาวเล มีปัญหาถูกรุกรานในรูปแบบต่างๆ

ภาพที่ 3 สุสานชุมชนแหลมตึกแก (สีเห่) ทางเข้าถูกปิดกั้นอย่างหนาแน่น

สุสานของชาวเลถูกรุกรานจากกลุ่มนายทุนเพื่อนำพื้นที่ไปพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากชาวเลบุกเบิกพื้นที่ใกล้กับชายฝั่งทะเลเพราะวิถีชีวิตดำรงอยู่กับทะเล สุสานจึงตั้งอยู่ไม่ไกลจากที่ตั้งชุมชนมากนัก เพื่อการเดินทางที่สะดวกระหว่างบ้านกับสุสาน บางสุสานตั้งอยู่บนเนินเขา แต่ก็มีบางสุสานตั้งอยู่ไกลออกไปจากชุมชนและชายหาด สำหรับชาวเลแล้วพื้นที่สุสาน คือ พื้นที่ที่มีวิญญาณอันสงบของบรรพบุรุษที่เฝ้าเวียนวนลูกหลานเพื่อปกป้องคุ้มครอง และสัมพันธ์กับจิตใจอย่างแยกออกจากกันไม่ได้ มูลค่าของที่ดินไม่ได้ถูกประเมินดังเช่นกลุ่มนายทุนที่มองเห็นเป็นเงินจำนวนมหาศาล จากทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมในการปลูกสร้างสถานที่เพื่อธุรกิจการท่องเที่ยว

2.2 ผลงานวิจัยและบทความที่เกี่ยวข้อง

จากการเก็บข้อมูลงานวิจัยของมูลนิธิชุมชนไท ระบุว่า ชุมชนชาวเลบ้านราไวย์ อำเภอเมืองจังหวัดภูเก็ต จำนวน 255 ครัวเรือน หรือกว่า 2,000 คน เริ่มถูกฟ้องขับไล่แล้ว 10 ครอบครัว และศาลชั้นต้นตัดสินให้ 2 ครอบครัวออกจากพื้นที่ ขณะนี้อยู่ระหว่างการอุทธรณ์ ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะถูกทยอยฟ้องทั้งหมด ชาวเลเกือบทั้งชุมชนไม่มีความรู้ทางกฎหมาย หลายคนสามารถพูดภาษาไทยได้ แต่ก็เข้าใจการใช้ภาษาไทยในเบื้องต้นที่พอจะทำการค้าขายได้เท่านั้น จึงกลัวการไปขึ้นศาลเป็นอย่างมาก การขาดกรรมสิทธิ์ในการครอบครองที่ดินยังส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและสวัสดิการในด้านอื่นๆ ด้วย เช่น การใช้น้ำประปา ไฟฟ้า ในราคาแพงกว่าคนทั่วไปหลายเท่า เพราะต้องซื้อแบบต่อฟวงมาใช้และการขาดโอกาสที่จะได้รับการพัฒนาจากหน่วยงานท้องถิ่น เช่น ในชุมชนบ้านราไวย์ บ้านบางหลังต้องใช้ตะเกียงในเวลาากลางคืน ต้องใช้น้ำบ่อ ไม่มีห้องน้ำ ไม่มีท่อระบายน้ำ ฯลฯ

เนื่องจากนโยบายรัฐบาลที่ประกาศพื้นที่อุทยานทางทะเลทับซ้อนพื้นที่ทำกินดั้งเดิมของชาวเล ทำให้การเข้าไปทำกินผิดกฎหมาย แต่เดิมชาวเลสามารถทำมาหากินตามเกาะแก่งท้องทะเลและหน้าหาด โดยใช้อุปกรณ์ประมงแบบพื้นบ้านได้ แต่เมื่อภาครัฐมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวทำให้ชายหาดท้องทะเลและแหล่งปะการังถูกยึดเป็นพื้นที่สำหรับนักท่องเที่ยว เมื่อชาวเลเข้าไปวางเครื่องมือในการทำกินอาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงในการถูกทำลายโดยนักท่องเที่ยวหรือกลุ่มคนของบริษัท ที่ผ่านมามีชาวเลถูกคุกคามเกือบถึงชีวิตโดยการตัดสายลมในขณะที่ดำน้ำหาปลาบริเวณที่กันไว้ให้นักท่องเที่ยว ในขณะที่เมื่อไปแจ้งความ เจ้าหน้าที่ตำรวจกลับไม่ได้ให้ความสนใจมากนัก และบ่อยครั้งอีกเช่นกันที่ถูกนักท่องเที่ยวดำน้ำแอบปล่อยปลาในอุปกรณ์ที่ได้วางไว้ แทนที่ชาวเลจะมีรายได้ กลับเป็นภาระที่เพิ่มขึ้น ในทางกลับกันเมื่อชาวเลถูกจับกุม การถูกจับกุมส่งผลให้ครอบครัวชาวเลต้องมีหนี้สินเพิ่มขึ้นอีกจำนวนมาก เพราะก่อนการออกทะเล หลายครอบครัวต้องกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น ค่าน้ำมัน ข้าวสาร อาหารแห้ง ยา และอุปกรณ์การประมงเพื่อใช้ในการออกทะเล

ถึงแม้รัฐบาลจะมีมติให้ผ่อนปรนการทำกินในวิถีดั้งเดิม แทนที่จะเป็นการแก้ปัญหาให้ชาวเล กลับเป็นการเพิ่มภาระ เพราะเกิดการแสวงหาผลประโยชน์จากช่องว่างทางกฎหมายของเรือประมงพาณิชย์ บ่อยครั้งที่เกิดปัญหาเรืออวนลากหรืออวนรุนขนาดใหญ่เข้ามาในเขตประมงพื้นบ้าน และได้ลากทำลายเครื่องมือประมงของชาวเลไปด้วย โดยที่ชาวเลไม่มีหนทางในการป้องกันหรือเรียกร้องค่าเสียหายใดๆ จากบทสัมภาษณ์ของ ปรีดา คงแป้น จากมูลนิธิชุมชนไท ได้มีชาวเลท่านหนึ่งบอกเล่าว่า “เราดำน้ำลงไปเห็นฝูงปลาแล้วดักมาได้สัก 100 โล แบ่งกันกินและขายมีรายได้กันทั้งชุมชน แต่ก่อนค้าเห็นเรือลำใหญ่เข้ามาแล้วปลาฝูงนี้หมดแน่ เขาลากไปที่ละหลายตันเข้ามาในเขตพื้นบ้านก็ไม่มีใครจับหากเรือใหญ่มาเราก็อัดกันทั้งชุมชน”¹ หลายสิ่งเหล่านี้ทำให้การดำรงชีวิตอยู่ของชาวเลเริ่มเลือนหายไป

¹ ปรีดา, ค. (2554). "วิกฤต ชาวเล." วารสารมูลนิธิชุมชนไท.

ภาพที่ 4 ภาพที่ปักอาศัยของชาวเล

จากงานศึกษาวิจัยของสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระบุว่า วิธีดั้งเดิมชาวเลยากจะเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย เหตุผลแรกเพราะความชำนาญในการอยู่กับท้องทะเลเป็นปัจจัยสำคัญ ฉะนั้นการเปลี่ยนจากการทำประมงหรือหาของทะเลไปทำอาชีพอื่น จึงไม่ใช่ทางเลือกอันดับต้นๆ เหตุผลที่สอง คือ ความไม่คุ้นชินกับสังคมภายนอกเพราะความรู้สึกต่ำต้อยกว่าคนกลุ่มอื่นเนื่องจากถูกกดทับทางชาติพันธุ์มานาน เหตุผลที่สาม คือ การศึกษาที่สัมพันธ์กับงาน อย่างน้อยต้องจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จึงเป็นปัญหาสำคัญสำหรับชาวเลรุ่นใหญ่ ซึ่งเป็นกลุ่มแรงงานในการหารายได้ของครอบครัวที่ส่วนใหญ่จบการศึกษาเพียงแค่ระดับประถมศึกษา ดังนั้น การเปลี่ยนอาชีพไปทำงานบริษัทที่มีความมั่นคงและมีระบบสวัสดิการดีจึงเป็นไปได้ยาก ส่วนใหญ่รับจ้างใช้แรงงาน เช่น การรับจ้างรับเงินรายวันทั่วไปหรือใช้ความชำนาญของความเป็นชาวเล อาทิความรู้เรื่องสัตว์ทะเล ความรู้เรื่องคลื่นลมทะเล ความชำนาญในการดำน้ำ ความชำนาญในการขับเรือ เป็นใบเบิกทางแทรกเข้าไปสู่แรงงานของภาคธุรกิจท่องเที่ยว เช่น รับจ้างขับเรือให้นักท่องเที่ยว เป็นพนักงานพานักท่องเที่ยวไปดำน้ำ เป็นไกด์นำเที่ยวทางทะเล และดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เป็นความต้องการของเจ้าของบริษัทท่องเที่ยวเนื่องจากชาวเลมีความรู้เรื่องทะเล สามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวรับทราบข้อมูลที่ถูกต้อง และชาวเลรู้เรื่องสัตว์มีพิษและการเอาตัวรอดในทะเลชำนาญกว่านักดำน้ำกลุ่มอื่นๆ แต่อาชีพดังกล่าวมีความเสี่ยงในเรื่องความมั่นคง เนื่องจากฤดูกาลท่องเที่ยวมีเพียงระยะเวลาสั้นๆ ในช่วงหน้าร้อนเท่านั้น เมื่อหมดช่วงฤดูท่องเที่ยว ชาวเลก็จะถูกเลิกจ้างและกลับมาทำใหม่เมื่อฤดูท่องเที่ยวมาถึง ขณะที่อาชีพประมงและหาของทะเลสามารถทำได้ตลอดปี

จากประสบการณ์ที่ได้รับรู้นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไร้ทิศทางของภาครัฐในปัจจุบัน เน้นส่งเสริมการท่องเที่ยว ส่วนชาวเลบ้านราไวย์ที่ถูกเบียดเบียนกำลังจะถูกไล่ที่ ไม่มีน้ำ ไม่มีไฟฟ้าใช้ ต้องตื่นตั้งแต่ตี 4 เพื่อแย่งกันเข้าสวมกลางแจ้งที่ชายหาด ทำอะไรไม่ได้แม้แต่ขุดบ่อน้ำสร้างห้องน้ำและกำลังถูกกดขี่ขูดเลือดขูดเนื้อเป็นกระสอบทรายให้กับนายทุนหน้าเลือดจากการปล่อยเงินกู้

นอกระบบ จนทำให้บางรายต้องหนีหนี้ จนเด็กไม่ได้ไปโรงเรียนหลายวัน จะมีใครในประเทศนี้กี่คนที่
 เข้าใจวิถีชีวิตคนดั้งเดิมของประเทศนี้ จะมีรัฐบาลไหนที่เห็นใจคนจนกลุ่มเล็กกลุ่มน้อยอย่างนี้ สังคม
 ต้องดูแลพวกเขาก่อนที่จะสังคมเราจะไม่มีพวกเขาให้เราได้ดูแลอีกต่อไปเฉกเช่นที่ผ่านมา ฉะนั้นภาครัฐ
 ควรปฏิรูประบบเศรษฐกิจให้เป็นแบบทุนนิยมที่มีความแข่งขันอย่างเป็นธรรมและระบบสังคมนิยม
 ประชาธิปไตยแนวระบบนิเวศมุ่งเน้นการกระจายทรัพย์สินและรายได้ให้เป็นธรรม พัฒนาการใช้
 แรงงานและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อส่วนรวมเพื่อคุณภาพชีวิตของคนในทุกระดับในสังคม²

2.3 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

ศิลปะแบบปฐมภูมิหรือบรรพกาล (Primitive) หมายถึง งานกลุ่มชนปฐมภูมิที่มีความ
 เป็นอยู่อย่างอิสระ มีลักษณะร่วมกันด้วยประเพณี ความเชื่อ ส่วนใหญ่จะยังคงเหลือให้พบเห็นตาม
 เกาะแก่งหรือป่าเขา

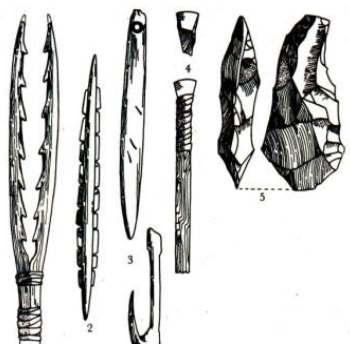
2.4 สถานที่พบงาน

หมู่เกาะ - แปซิฟิกใต้ เกาะนิวกินีเกาะ อีสเตอร์ทวีป

แอฟริกา-ประเทศซาอีไนจีเรียและกาบองอเมริกาเช่น กลุ่มชนอินเดียนแดงในรัฐอลาสกา

2.5 ลักษณะเครื่องมือแบบปฐมภูมิ

² วิทยากร, เ. (2557). เพื่อการปฏิรูป มนุษย์ และสังคมอย่างลึกซึ้ง.

ภาพที่ 5 เครื่องมือล่าสัตว์ ก่อนค.ศ. ประมาณ 8000 - 3000 ปี

ภาพที่ 6 ขวานหินและใบหอกโลหะ

บ่อเกิดของศิลปะแบบปฐมภูมิมีมากมาย เช่น การบูชาผีบรรพบุรุษ การนับถือเทพารักษ์ การนับถือบูชาหัวหน้าเผ่า หรือผู้ปกครอง แม้กระทั่งการทำหน้ากาก

ภาพที่ 7 Male figure Surmounted by a Bird รูปไม้แกะสูง 48 นิ้ว พบในปาปัวนิวกินี

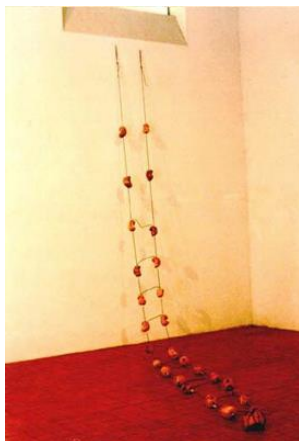
ภาพที่ 8 ประติมากรรมหน้ากากจากบริเวณแม่น้ำเซบิก ปาปัวนิวกินี

2.6 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินอื่น

2.6.1 มณฑิเยร บุญมา เกิดวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2496 ที่กรุงเทพมหานคร ศึกษาชั้นอนุบาล และประถมศึกษาที่กรุงเทพมหานคร ต่อมาได้ศึกษาที่โรงเรียนเพาะช่างในปี พ.ศ. 2514 - 2516 หลังจบการศึกษาจากเพาะช่างแล้ว ได้เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะจิตรกรรมประติมากรรม และภาพพิมพ์ จนจบและทำงานเป็นฝ่ายศิลป์ หนังสือพิมพ์ Bangkok post ต่อมาได้เข้าทำงานเป็นฝ่ายศิลปะมหาวิทยาลัยศิลปากร และเป็นอาจารย์สอน จนในปี พ.ศ.2529 – 2531 ได้รับทุนไปศึกษาต่อที่ประเทศอิตาลี และย้ายไปที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส จนได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต จาก Jean LouisBoissier จากสถาบันแห่งนี้ ใน พ.ศ. 2531

ภาพที่ 9 กิจกรรมของชีวิตชนบท same day payday loans

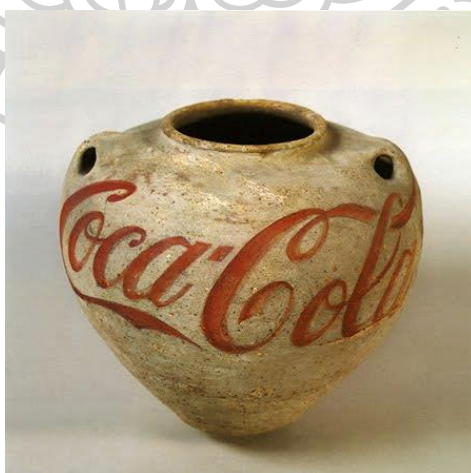
ภาพที่ 10 กิจกรรมของชีวิตชนบท same day payday loans

“กิจกรรมของชีวิตชนบท” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ในการดำรงชีพในท้องถิ่นชนบท เช่น เสียม คราด ไม้กวาดข้าว ขนาดรดน้ำ กระจบายน้ำ และส้อมวัสดุ เช่น ฟางข้าว รวงข้าว ดินเหนียว ปูนขาว เป็นสื่อประกอบเข้ากับร่องรอยของมือ เพื่อแทนสัญลักษณ์ของการใช้แรงงานต่องานหนักที่เป็นแบบของการดำรงชีวิตของผู้คนในชนบทไทย

จากการที่ข้าพเจ้าได้ศึกษางานของ อาจารย์มณฑิธร บุญมา ท่านเป็นผู้ที่ชอบหยิบจับวัสดุมาทำงาน ซึ่งอาจารย์มีวิธีการทำงานโดยเข้าไปจัดการกับโครงสร้าง รูปทรง ขนาด หรือน้ำหนักที่เป็นของวัตถุ เครื่องมือเครื่องใช้ เพื่อเป็นผลงานนั้นๆ ท่านจะสร้างรูปทรงของวัสดุที่มีรูปร่าง ขนาด ตามสัดส่วนในตัวเอง ซึ่งเป็นเงื่อนไขในการทำงานของท่าน ท่านมีลักษณะการจัดองค์ประกอบกันระหว่างสื่อวัตถุแต่ละชิ้น ผลสำเร็จของรูปทรงนั้นไม่ได้เกิดขึ้นจากการสร้างเพื่อเป็นรูปทรงที่เลียนแบบ หรือเป็นสัญลักษณ์แทนรูปทรงอื่นใด แต่เกิดจากความเป็นไปได้ของการจัดองค์ประกอบประสานกันระหว่างสื่อวัสดุต่างๆ โดยตรง กระบวนการสร้างสรรค์และเทคนิคของการสร้างผลงานไม่มีรูปแบบที่ตายตัว แต่จะเปลี่ยนไปตามคุณสมบัติเฉพาะของวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ตัวข้าพเจ้าเองที่มีความคิดเช่นเดียวกันกับอาจารย์ ที่ว่ากระบวนการสร้างสรรค์และเทคนิคของการสร้างผลงานไม่มีรูปแบบที่ตายตัว แต่จะเปลี่ยนไปตามประสบการณ์ต่างๆ ที่ตัวข้าพเจ้าเองต้องการจะสื่อออกไป

2.6.2 ไอ้เว่ยเว่ย (AI WEIWEI) ศิลปินร่วมสมัยที่สร้างสรรค์ผลงานระดับโลก อาทิ “สนามรังกง” (สนามกีฬาแห่งชาติปักกิ่งที่สร้างขึ้นในมหกรรมกีฬาโอลิมปิก 2008) และอาคาร Tsai Residence ในนิวยอร์ก ซึ่งเคยได้รับรางวัลสถาปัตยกรรมดีเด่นในปี 2009 ไอ้เว่ยเว่ยเกิดในปี 1957 ที่กรุงปักกิ่ง เป็นบุตรของกวีจีน ไอ้ฉิ่ง หนึ่งในปัญญาชนที่ถูกตราหน้าว่าเป็นพวกฝ่ายขวาจัด และนั่นทำให้ไอ้ฉิ่งกับครอบครัวต้องถูกเนรเทศไปอยู่ในมณฑลซินเจียงนานถึง 16 ปี จนกระทั่งเหมาเจ๋อตุงสิ้นชีวิตและสิ้นสุดการปฏิวัติวัฒนธรรม ครอบครัวของไอ้เว่ยเว่ยจึงได้กลับมาอยู่ที่ปักกิ่ง เขาศึกษาด้านแอนิเมชันในวิทยาลัยภาพยนตร์ปักกิ่ง และเป็นหนึ่งในหัวหอกกลุ่มศิลปินอะวองต์การ์ดของจีนในช่วงทศวรรษ 70-80 และในทศวรรษ 80-90 ไอ้เว่ยเว่ยย้ายไปใช้ชีวิตอยู่ในประเทศอเมริกา ที่นั่นเขาได้รับอิทธิพลงานศิลปะแบบ conceptual art จากมาเซล ดูซ็องป์ และ pop art จากแอนดี วอร์ฮอล ในปี 1993 ไอ้เว่ยเว่ยกลับประเทศจีนเพื่อมาดูแลพ่อที่ป่วยหนัก และปักหลักทำงานด้านศิลปะอยู่ในจีนมาจนถึงปัจจุบัน โดยเขาได้ก่อตั้งสตูดิโอชื่อ FAKE Design ขึ้นในกรุงปักกิ่ง และทำงานศิลปะในบทบาทของนักเคลื่อนไหวเพื่อสังคม ผู้วิจารณ์ต่อรัฐบาลจีนเพื่อเรียกร้องสิทธิมนุษยชนในจีน จนกระทั่งเขากลายเป็นศัตรูตัวฉกาจและไม้เปื้อนไม้เมาของรัฐบาลจีน ผลงานแนว conceptual art ของไอ้เว่ยเว่ยนั้น นอกจากจะแฝงอารมณ์ขันแล้ว มักจะสอดแทรกนัยยะทางสังคม วัฒนธรรม และการเมือง ซึ่งจุดกระแสวิพากษ์วิจารณ์ได้เสมอ

ผลงานของ AI WEIWEI ที่ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์และนำมาปรับใช้ในผลงานวิจัยชุดนี้

ภาพที่ 11 Coca-Cola Vase

ชื่อผลงาน Coca-Cola Vase

ปีที่สร้าง 2009

เทคนิค ดินเผา

ศิลปินนำไฮบริดยุคราชวงศ์ถังมาระบายสีโลโก้เครื่องตี้อัดลม และนำไฮยุคฮันมาโยนลงพื้น จนเกิดเสียงวิจารณ์เป็นอย่างมาก ซึ่งศิลปินให้เหตุผลว่า เขาต้องการจะสะท้อนถึงด้านลบของโลกาภิวัตน์ที่กำลังครอบงำและกลืนกินขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ โลโก้เครื่องตี้อัดลมเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความเป็นโลกาภิวัตน์ ส่วนการทุ่มแจกันลงพื้นสื่อถึงการทำลายรากเหง้าข้าพเจ้าสนใจในกระบวนการเล่าเรื่องของศิลปินที่มีการใช้ข้อมูลในเชิงข้อเท็จจริงประกอบกับวิธีการจัดการข้อมูล การนำเอาสิ่งของที่มีความเป็นอดีต มาผนวกกับการจัดการวัสดุโดยการระบายสีโดยหยิบยืมโลโก้ของเครื่องตี้อัดลมในปัจจุบัน เป็นกลวิธีในการนำเสนอที่น่าสนใจอย่างยิ่ง ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์เพื่อที่จะนำมาปรับใช้ในผลงาน

2.6.3 มูไค คัทสึมิ (katsumi mukai) เกิดเมื่อปี พ.ศ. 2490 ชาวญี่ปุ่น เป็นศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานผ่านวิธีแกะสลักไม้ ลักษณะเด่นในผลงานศิลปะของเขา คือ การใช้ภาษาทางรูปทรงโดยการใช้มวล ปริมาตรและเส้นที่ดูมั่นคง โดยใช้การทำงานของรูปทรงกับที่ว่างเข้ามาช่วยให้เกิดความเคลื่อนไหวในตัวผลงาน การทิ้งร่องรอยของการแกะสลัก ไม่ขัดเรียบเหมือนงานแกะสลักทั่วไปเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้ผลงานดูแปลกตา ข้าพเจ้าสนใจเทคนิคและวิธีการนำเสนอของศิลปิน และได้มีการนำมาปรับใช้ในผลงาน

ภาพที่ 12 The wind of Penang

ชื่อผลงาน The wind of Penang

ปีที่สร้าง 2005

เทคนิค แกะสลักไม้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

3.1 การตีความข้อมูลเพื่อนำไปสู่ประเด็น

ปัจจุบันนี้ ในยุคของการการปฏิรูปประเทศไทย ชาวเลมีทะเลแต่ไม่มีที่ทำกิน ชาวเลมีที่ดินแต่ไม่มีที่อยู่อาศัย ชาวเลมีหน้าที่คอยปกป้องดูแลรักษาทรัพยากรสาธารณะ สมบัติของแผ่นดิน แล้วประเทศไทยจะปฏิรูปได้อย่างไร คนมีหน้าที่ที่ควรทำกลับไม่ทำ คนที่ไม่มีหน้าที่กลับต้องทำเกินหน้าที่อย่างพวกชาวเลในปัจจุบัน สิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้าได้นำมาตีความเพื่อหาข้อสรุปทางประเด็นในแนวทางของเรื่องได้ ดังนี้

1. การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความภูมิใจในวิถีวัฒนธรรมดั้งเดิม
2. การต่อสู้เพื่อความรู้สึทางจิตวิญญาณที่ถูกคุกคาม

3.2 การค้นหารูปแบบทางศิลปะหรือรูปทรงทางประติมากรรม

การค้นหารูปแบบหรือวิธีการนำเสนอความคิดของข้าพเจ้าในงานวิจัยนี้ โดยปกติผลงานก่อนหน้านางานวิจัยนี้ ข้าพเจ้าใช้วิธีการนำเสนอด้วยผลงานประติมากรรมแกะสลักไม้และเชื่อมโลหะ โดยจะมีการกำหนดให้มีรูปทรงใหญ่ก่อน เช่น รูปทรงของแหที่โดนมัดรวมกัน โครงสร้างของไม้พายที่เป็นตัวรับน้ำหนักหลัก เป็นต้น จากนั้นค่อยมากำหนดหรือแทนค่าตัววัสดุและกระบวนการทางเทคนิคในการจัดการวัสดุให้มีความสอดคล้องกับแนวเรื่อง ซึ่งถ้ามองในภาพกว้างข้าพเจ้าจะแยกออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของเรื่อง กับส่วนของรูป แล้วก็ค่อยหาประเด็นร่วม จากนั้นค่อยเลือกสื่อทางศิลปะที่จะเป็นตัวนำเสนอ เมื่อได้ประเด็นทางความคิดแล้วค้นหาสื่อที่จะแสดงออก ประเด็นที่ข้าพเจ้าเลือกมานำเสนอในผลงานประติมากรรมของข้าพเจ้าก็คือ การปรับเปลี่ยนหน้าที่ของสิ่งของ แทนประเด็นการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความภูมิใจในวิถีวัฒนธรรมดั้งเดิม และการทำศิลปะจัดวางเรียงแบบพื้นที่สู่सान แทน

ประเด็นการต่อสู้เพื่อความรู้สึกทางจิตวิญญาณที่ถูกคุกคาม ทั้งสองประเด็นนี้ข้าพเจ้าได้ใช้แสดงออกในงานโดยแยกเอาแต่ละประเด็นไปสร้างเป็นหนึ่งชิ้นผลงาน ดังนี้

3.3 ผลงานก่อนงานวิจัย

ภาพที่ 13 ภาพผลงานก่อนงานวิจัย

ภาพที่ 14 ภาพผลงานก่อนงานวิจัย

ประเด็นที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ในงานชิ้นนี้ คือ “เครื่องมือพื้นบ้านสู่จินตนาการใหม่” ข้าพเจ้าได้เลือกใช้ที่มาของรูปทรง คือ ไทรดักปลา ฉมวก และลูกทุ่น

3.4 วิธีการคั่นหารูปทรง

ภาพที่ 15 การคั่นหารูปทรงในผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

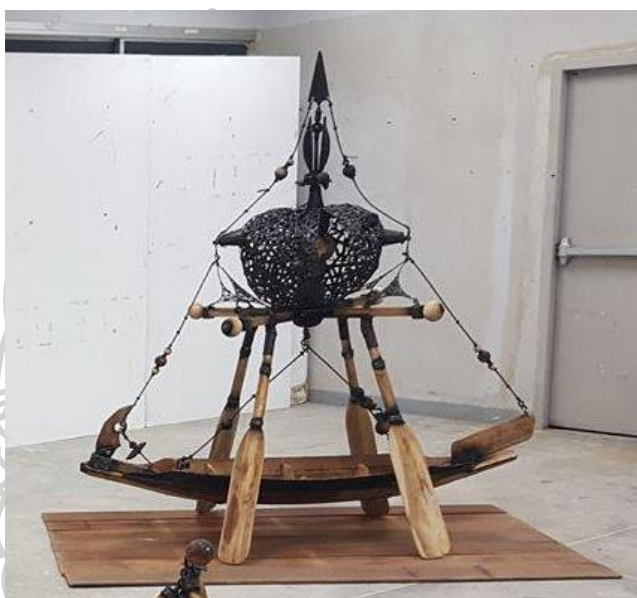
3.5 กระบวนการในระหว่างทำงาน

ภาพที่ 16 กระบวนการในระหว่างทำงานในผลงานก่อนงานวิจัย

สิ่งที่ได้จากการทำงานก่อนงานวิจัย คือ การได้รู้วิธีการสร้างรูปทรงที่สอดคล้องกับประเด็นที่ตั้งเอาไว้ เพราะก่อนหน้านั้น ข้าพเจ้ามีวิธีการทำงานแบบประดิษฐ์โดยไม่มีกรอบมาวางไว้เป็นตัวกำหนดรูป และได้เข้าใจในการเลือกใช้วัสดุอีกด้วย

3.5.1 ผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 17 ภาพผลงานชิ้นที่ 1

ประเด็นที่เลือกใช้ “การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความภูมิใจในวิถีวัฒนธรรมดั้งเดิม” ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอรูปทรงประติมากรรมที่ดูไม่แข็งแรง แต่สามารถตั้งมั่นได้ โดยผ่านการยึดต่อกันจากหลายๆ หน่วยของวัสดุที่นำมาสร้างรูป

การคัดเลือกข้อมูล ข้าพเจ้าได้ทำการแยกข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นวัตถุก็คือ แห เรือ และเครื่องมือ และส่วนที่เป็นโครงสร้างรับน้ำหนักรูปทรงหลัก คือ ไม้พาย โดยมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกก็คือ ส่วนที่เป็นแห และฉมวก โดยปกติแล้วเป็นเครื่องมือในการหาปลาของชาวเล แต่ปัจจุบันมีแต่เรือหาปลาน้ำลึกเท่านั้นที่ใช้สิ่งของเหล่านี้ จึงกลายเป็นสินค้าที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยว

การต่อประกอบหีบยี่มรูปแบบจากพิธีลอยเรือของชาวเล แต่ใช้รูปทรงของแหเป็นตัวยึดต่อกันของรูปทรงแสดงอาการดิ้งและรั้งให้รูปทรงตั้งมั่นอยู่ได้ โดยตัวโครงสร้างไม้พายเป็นตัวค้ำรูปทรงหลัก

ภาพที่ 18 สินค้าที่ระลึกสำหรับขายนักท่องเที่ยว

ที่มา <http://www.manager.co.th/QOL/ViewNews.aspx?NewsID=9560000065869>

ภาพที่ 19 พิธีกรรมลอยเรือ

ที่มา <httpswww.pstip.com>

การค้นหารูปทรงจากแบบร่าง 2 มิติ นำสองส่วนนี้มารวมกันเพื่อค้นหารูปทรงที่ต้องการด้วยวิธีการ sketch drawing การค้นหาแบบร่าง 2 มิติ นี้ เป็นขั้นตอนพื้นฐานของการทำงานประติมากรรมเพราะแบบร่าง 2 มิติ จะเปรียบเสมือนการถอดแบบเอาความคิดที่เป็นนามธรรมมาเป็นรูปธรรม

ภาพที่ 20 ภาพแบบร่าง 2 มิติ ผลงานชั้นที่ 1

การจำลองแบบจาก 2 มิติ ให้เป็น 3 มิติ เป็นวิธีการก่อนจะเข้าสู่ขั้นตอนการขยายผลงานจริง แบบ 3 มิติ ที่พัฒนามาจากแบบร่าง 2 มิติ จะมีความใกล้เคียงงานจริงมากที่สุด ทำให้ภาพในจินตนาการชัดที่สุดมองเห็นข้อดีข้อเสียได้มากที่สุด และยังสามารถคาดเดาปัญหาที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าได้ เมื่อเข้าสู่ขั้นตอนการขยายเป็นงานจริง

ภาพที่ 21 ภาพแบบร่าง 3 มิติ ผลงานชิ้นที่ 1

การขยายผลงาน เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการทำงาน โดยผลงานของข้าพเจ้าจะมีขั้นตอนที่หลากหลายขึ้นอยู่กับวัสดุที่เลือกมาใช้ ซึ่งจะขออธิบายขั้นตอนการทำงานดังนี้ ข้าพเจ้าได้เลือกใช้วิธีการขยายผลงาน ออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ส่วนที่มาจากวัสดุไม้ ข้าพเจ้าใช้วิธีการแกะสลัก และส่วนที่ 2 ส่วนที่เป็นเหล็ก ข้าพเจ้าใช้วิธีการเชื่อมโลหะ ยึดด้วยสเก็นและข้อต่อ

ภาพที่ 22 การแกะสลักไม้

ภาพที่ 23 การเชื่อมโลหะ

ภาพที่ 24 การทำพื้นผิวของโลหะ

ภาพที่ 25 ขั้นตอนของการยัดด้วยข้อต่อ

3.5.2 ผลงานชั้นที่ 2

ภาพที่ 26 ภาพผลงานชิ้นที่ 2

ประเด็นที่เลือกใช้ “ประเด็นการต่อสู้เพื่อความรู้สึกทางจิตวิญญาณที่ถูกคุกคาม”
ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอรูปทรงประติมากรรมผ่านวิธีการจัดวาง ตามรูปแบบของสุสานชาวเล โดยมี
รูปทรงของนาฬิกาแดด ซึ่งเป็นเครื่องมือดูเวลาในสมัยก่อนมารวมอยู่ในตัวผลงาน

การคัดเลือกข้อมูล ข้าพเจ้าได้ลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลและรับรู้จากข่าวสารต่อสภาพความเป็นไปใน
พื้นที่สุสาน และพื้นที่ประกอบพิธีกรรมของชาวเลที่ถูกคุกคามจากกลุ่มนายทุน แล้วนำมาวิเคราะห์
เพื่อกำหนดกรอบและทิศทางของตัวผลงาน โดยกำหนดให้ผลงานมีลักษณะเป็นศิลปะแบบจัดวาง

ภาพที่ 27 พื้นที่สุสานชาวเล

การค้นหารูปทรงจากแบบร่าง 2 มิติ เป็นการค้นหารูปทรงที่ต้องการด้วยวิธีการ sketch drawing
การค้นหาแบบร่าง 2 มิติ นี้ เป็นขั้นตอนพื้นฐานของการทำงานประติมากรรม เพราะแบบร่าง 2 มิติ
จะเปรียบเสมือนการถอดแบบเอาความคิดที่เป็นนามธรรมมาเป็นรูปธรรม

ภาพที่ 28 แบบร่างผลงานชิ้นที่ 2

การจำลองแบบจาก 2 มิติ ให้เป็น 3 มิติ เป็นวิธีการก่อนจะเข้าสู่ขั้นตอนการขยายผลงานจริง แบบ 3 มิติ จะถูกพัฒนามาจากแบบร่าง 2 มิติ มีความใกล้เคียงงานจริงมากที่สุด ทำให้ภาพในจินตนาการ ชัดที่สุด มองเห็นข้อดีข้อเสียมากที่สุด และสามารถคาดเดาปัญหาที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าได้ เมื่อเข้าสู่ ขั้นตอนการขยายเป็นงานจริง

การขยายผลงาน เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการทำงาน โดยผลงานของข้าพเจ้าจะมีขั้นตอนที่ หลากหลายขึ้นอยู่กับวัสดุที่เลือกมาใช้ ซึ่งจะขออธิบายขั้นตอนการทำงานดังนี้ ข้าพเจ้าได้เลือกใช้ไม้ สองท่อน เป็นรูปทรงหลัก และจัดวางองค์ประกอบอื่นๆ ตามแบบร่าง โดยให้รูปทรงกลม (นาฬิกา แดด) เป็นจุดเด่น

ภาพที่ 29 การขยายจากต้นแบบด้วยการลงพื้นที่จริงเพื่อกำหนดขอบเขตของการจัดวาง

ภาพที่ 30 ขั้นตอนของการแกะสลักไม้

ภาพที่ 31 ขั้นตอนของการเชื่อมโลหะ

ภาพที่ 32 ขั้นตอนการจัดวาง

ข้อตกลงเบื้องต้นที่ข้าพเจ้าใช้ยึดถือในการทำงานโครงการวิจัยนี้ คือ

1. ผลงานควรมีความเป็นประติมากรรมในเชิงของการรับรู้
2. ผลงานควรมีภาษาของวัสดุและภาษาของการจัดการควบคุมวัสดุที่นำมาใช้ สามารถสะท้อนได้ทั้งแนวคิดและแนวทางของประติมากรรม
3. ผลงานควรมีความหลากหลายในการนำข้อมูลมาใช้ถึงแม้ว่าข้อมูลจะมีน้อย แต่ควรมีการเล่นกับข้อมูลเพื่อให้รับรู้ถึงความมีอิสระภาพในการแสดงออก

สิ่งเหล่านี้ คือ วิธีการของข้าพเจ้าในการนำเสนอผลงานหรือจะพูดว่าข้อตกลงส่วนตัวในการที่จะกำหนดรูปแบบวิธีการสื่อสารผลงานก็ได้

บทที่ 4

บทวิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นฐานและองค์ประกอบในผลงาน

4.1 วิเคราะห์เนื้อเรื่องและรูปทรง

4.1.1 ผลงานชิ้นที่ 1

ประเด็นในแนวเรื่อง

เนื่องจากโครงสร้างของเรื่องในงานวิจัยชุดนี้ของข้าพเจ้า คือ การทำความเข้าใจกับปัญหาเรื่อง ความภูมิใจในวิถีวัฒนธรรมดั้งเดิม จากข้อมูลที่ได้สืบค้นมา ข้าพเจ้าได้สรุปเป็นประเด็นในการทำงาน คือ “การสร้างรูปทรงจากเครื่องมือเครื่องมือหาปลา” คำสำคัญ คือ “การทำให้รูปทรงที่เหมือนจะล้มสามารถตั้งมั่นอยู่ได้”

ประเด็นในแนวทางรูปทรง

การทำให้รูปทรงที่เหมือนจะล้มสามารถตั้งมั่นอยู่ได้ เป็นคำสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้า ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงมีทิศทางในการสร้างรูปทรงโดยมีเป้าหมายคือการยึดเกาะกันในแต่ละหน่วย จนเกิดเป็นรูปทรง และมีเป้าหมายทางอารมณ์คือการแสดงอาการของการรั้ง และอาการของการค้า ให้รูปทรงผนึกรวมเป็นหนึ่งเดียวกันผ่านการเชื่อมโยงของเส้น

4.1.2 ผลงานชิ้นที่ 2

ประเด็นในแนวเรื่อง

เนื่องจากโครงสร้างของเรื่องในงานวิจัยชุดนี้ของข้าพเจ้า คือ การทำความเข้าใจกับปัญหาเรื่อง พื้นที่ทางจิตวิญญาณ กล่าวคือ สุสานหรือสถานที่ประกอบพิธีกรรมที่ถูกคุกคามจากกลุ่มนายทุน และนำมาวิเคราะห์เพื่อสร้างสรรค์เป็นตัวผลงานแบบจัดวาง

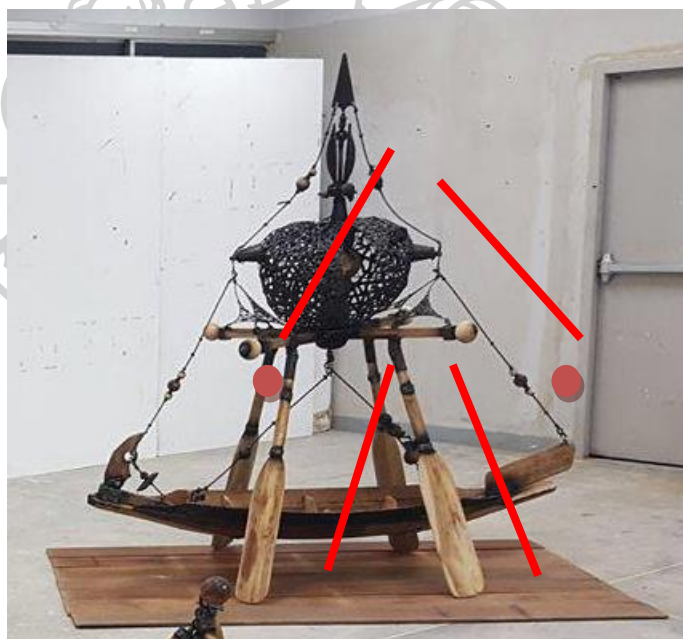
ประเด็นในแนวทางของรูปทรง

เมื่อข้าพเจ้าได้ทำการวิเคราะห์หาประเด็นในแนวเรื่องแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการค้นหาประเด็นในแนวทางของรูปทรงหรือรูปแบบผลงาน 3 มิติ และคำสำคัญที่ข้าพเจ้าได้มาจากการวิเคราะห์แนวเรื่อง คือ “สุสาน” ข้าพเจ้าจึงมองคำนี้ในฐานะเป็นบทบาทของข้อมูลที่จะเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงพื้นที่ที่ถูกคุกคามของชาวเล ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงกำหนดให้ผลงานในแต่ละหน่วย มีที่มาจากรูปทรงที่แตกต่างกัน แต่มาอยู่รวมกันโดยการจัดวางองค์ประกอบ

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

4.2.1 ผลงานชิ้นที่ 1

จุด - เส้น ในตัวผลงานประติมากรรมชุดนี้ ถือว่าจุดและเส้นมีส่วนสำคัญและโดดเด่นอย่างมากในการนำมาใช้ ซึ่งส่วนมากแล้วในทางประติมากรรมแทบกลืนหายไปกับตัวผลงาน

ภาพที่ 33 แสดงจุด - เส้นในผลงาน

ระนาบ - ปริมาตร ปริมาตรที่เกิดขึ้นในตัวผลงานเกิดจากระนาบที่เป็นหน่วยย่อยจากการสานต่อกันของโลหะภายในโครงสร้าง ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางของปริมาตรที่เกิดจากการรวมตัวของเส้นระนาบเล็กๆ สานต่อกันจนดูทึบตัน นอกจากนี้พื้นที่รอบนอกที่เปิดให้เห็นโครงสร้างภายใน เป็นการลดความทึบตันของรูปทรงจากเหล็กที่สานต่อกันเป็นระนาบหรือปริมาตรลวง ทำให้รูปทรงเกิดความโปร่งในตัว

ภาพที่ 34 แสดงระนาบ - ปริมาตรในผลงาน

รูปร่าง - รูปทรง ในผลงานประติมากรรมชุดนี้ ได้มีการผสมผสานกันระหว่างรูปทรงที่มีที่มาจากชาวเล คือ เครื่องไม้เครื่องมือ ซึ่งเป็นโครงสร้างหลักกับรูปทรงเรื่อ และเป็นโครงสร้างของรายละเอียดที่อยู่ด้านใน แยกประเภทรูปทรงที่ทึบตันกับรูปทรงที่โปร่งผสมผสานอยู่ร่วมกัน ประกอบกันเป็นรูปทรงที่ชัดเจนทำให้เกิดความลงตัว รวมทั้งการจัดวางรูปทรงที่แสดงให้เห็นความสำคัญของมุมมอง จึงทำให้เกิดความงาม การประดับประคอง เพื่อสื่อความหมายได้อย่างตรงตามความต้องการ

ภาพที่ 35 แสดงรูปร่าง - รูปทรงในผลงาน

พื้นที่ว่าง เนื่องจากผลงานโดยรวมประกอบไปด้วยโครงสร้างที่เปิดโล่ง ฉะนั้น จึงทำให้เกิดพื้นที่ว่างขึ้นมาก ทั้งพื้นที่ว่างหลัก คือ พื้นที่ว่างภายในรูปทรงและพื้นที่ว่างรอบนอกรูปทรง และยังเกิดพื้นที่ว่างเล็กๆ เป็นช่องๆ ที่เกิดจากการประกอบกันของเหล็กเส้นรอบนอกของโครงสร้างที่กำหนดขึ้น

ภาพที่ 36 แสดงพื้นที่ว่างในผลงาน

จังหวะ ในผลงานที่ชัดเจนมาก คือ จังหวะของเส้นที่ประกอบกันเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดทิศทางล้อกับโครงสร้างหลัก

ภาพที่ 37 แสดงจิ้งหะในผลงาน

พื้นผิว สำหรับพื้นผิวในงานที่สร้างขึ้นมาชิ้นนี้ ในส่วนของวัสดุที่เป็นไม้ ข้าพเจ้าได้ทิ้งร่องรอยของการแกะสลักไว้ เกิดเป็นพื้นผิวขรุขระ รวมถึงพื้นผิวของตัววัสดุที่เป็นโลหะ ที่เกิดจากการแต้มลวดเชื่อมไฟฟ้าให้เป็นจุดเป็นเม็ดของเหล็กที่เชื่อมต่อกัน ส่วนพื้นที่ผิวในส่วนอื่น ข้าพเจ้าปล่อยให้มันเป็นไปตามธรรมชาติของวัสดุจริงที่นำเข้ามาใช้ในตัวผลงาน

ภาพที่ 38 แสดงพื้นผิวในผลงาน

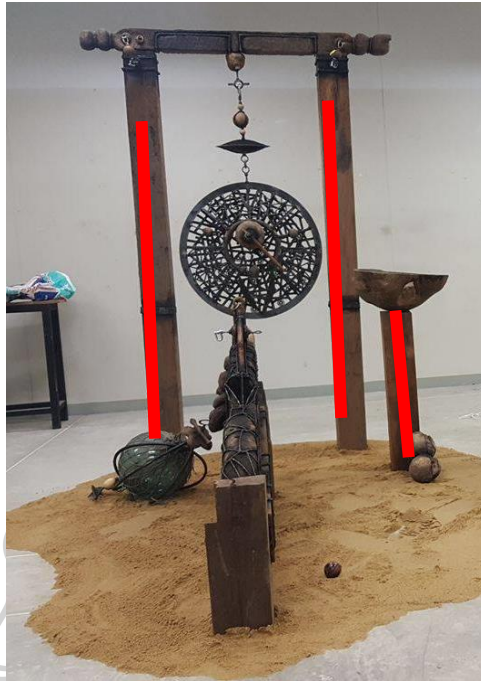
สี - น้ำหนัก สีของวัสดุที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ สามารถแสดงตัวสื่อความหมายได้ดีอยู่แล้ว นั่นคือ สีของโลหะที่มีความเข้มข้นและน้ำหนักอยู่ในตัวของวัสดุเองแล้ว ทำให้สื่อถึงความเป็นพื้นบ้าน ความต้องการ ร่วมกับสีของไม้ และรอยไหม้ที่เกิดจากการประกอบรูปทรงก็ช่วยทำให้สีของไม้และเหล็กเกิดความกลมกลืนขึ้นมา

ภาพที่ 39 แสดงสี - น้ำหนักในผลงาน

4.2.2 ผลงานชิ้นที่ 2

จุด - เส้น ในตัวผลงานประติมากรรมชุดนี้ ถือว่าจุดและเส้นมีส่วนสำคัญ โดยข้าพเจ้าเลือกใช้เส้นในแนวตั้งเป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้เกิดความมั่นคงในตัวผลงาน

ภาพที่ 40 แสดงจุดและเส้น

รูปร่าง - รูปทรง รูปทรงกลมเป็นเสมือนจุดเด่นในตัวผลงาน โดยอยู่ในโครงสร้างของเสา

ภาพที่ 41 แสดงรูปร่าง - รูปทรงในผลงาน

พื้นที่ว่าง เนื่องจากผลงานโดยรวมประกอบไปด้วยโครงสร้างที่เปิดโล่ง ฉะนั้น จึงทำให้เกิดพื้นที่ว่างขึ้นมาก ทั้งพื้นที่ว่างหลัก คือ พื้นที่ว่างภายในรูปทรงและพื้นที่ว่างรอบนอกรูปทรง และยังมีพื้นที่ว่างเล็กๆ เป็นช่องๆ ที่เกิดจากการประกอบกันของเหล็กเส้นรอบนอกของโครงสร้างที่กำหนดขึ้น

ภาพที่ 42 แสดงพื้นที่ว่างในผลงาน

พื้นผิว สำหรับพื้นผิวในผลงานที่สร้างขึ้นมานั้น ในส่วนของวัสดุที่เป็นไม้ ข้าพเจ้าได้ทิ้งร่องรอยของการแกะสลักไว้ เกิดเป็นพื้นผิวขรุขระ รวมถึงพื้นผิวของตัววัสดุที่เป็นโลหะที่เกิดจากการแต้มลวดเชื่อมไฟฟ้า ให้เป็นจุดเป็นเม็ดเหล็กที่เชื่อมต่อกัน ส่วนพื้นที่ผิวในส่วนอื่น ข้าพเจ้าปล่อยให้ไปตามธรรมชาติของวัสดุจริงที่นำเข้ามาใช้ในตัวผลงาน

ภาพที่ 43 แสดงพื้นผิวในผลงาน

สี่ - น้ำหนัก สีของวัสดุที่ข้าพเจ้าเลือกใช้สามารถแสดงตัวสื่อความหมายได้ดีอยู่แล้ว นั่นคือ สีของโลหะที่มีความเข้มข้นและน้ำหนักอยู่ในตัวของวัสดุเองแล้ว ทำให้สื่อถึงความเป็นพื้นบ้าน ความต้องการรวมกับสีของไม้ และรอยไหม้ที่เกิดจากการประกอบรูปทรง ช่วยทำให้สีของไม้และเหล็กเกิดความกลมกลืนขึ้นมา

ภาพที่ 44 แสดงสีและน้ำหนกในผลงาน

บทที่ 5

สรุปผลงานวิจัย

การสร้างสรรคผลงานประติมากรรมภายใต้โครงการวิจัย หัวข้อ “การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์” ข้าพเจ้าได้สร้างระบบของการดำเนินงาน ทั้งในด้านของการสืบค้นข้อมูลที่พอจะนำมาสรุปเป็นเนื้อหาและเข้าสู่กระบวนการของการค้นหาประเด็นที่สนใจ โดยมีประเด็นหลัก ดังนี้

1. การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความภูมิใจในวิถีวัฒนธรรมดั้งเดิม
2. การต่อสู้เพื่อความรู้สึกทางจิตวิญญาณที่ถูกคุกคาม

เมื่อข้าพเจ้าได้ข้อสรุปประเด็นเชิงรูปทรงแล้ว ก็เข้าสู่ขั้นตอนของการทำงานและวิเคราะห์ผล ว่าสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด ข้าพเจ้าขอแยกผลสรุปผลของโครงการนี้ โดยแยกออกเป็นหัวข้อต่างๆ ทั้งข้อดีและข้อที่ควรปรับปรุง ดังนี้

5.1 ผลสรุปในการตีความในเชิงประเด็นทางเรื่อง

1. การค้นหาข้อมูลยังไม่กว้างและหลากหลายพอที่จะสามารถสร้างมิติในการมองต่อเรื่องนี้ได้หลากหลายขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ในการค้นหาประเด็นในแนวเรื่อง
2. การสรุปประเด็นทั้ง 2 ประเด็น สามารถนำไปแยกเป็นหัวข้อในงานสร้างสรรค์ชุดต่อไปได้ โดยการเลือกเอาแต่ละประเด็นมาค้นหาในเชิงลึกเพิ่มขึ้น
3. การเลือกใช้ข้อมูลยังไม่สัมฤทธิ์ผลที่สุดอาจจะเป็นเพราะยังกังวลต่อความรับผิดชอบต่อจำนวนชิ้นงานเมื่อเทียบกับเวลา
4. ความสมบูรณ์ของการตีความในการสร้างประเด็น ถือว่าสัมฤทธิ์ผลเพราะสังเกตจากการทำงาน คือ พอมีขอบเขตทางประเด็นแล้วขั้นตอนต่อไป เริ่มเห็นทิศทางในการทำงานอย่างมีขั้นตอน
5. จากประเด็นทั้ง 2 ประเด็น สามารถสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมชาวเลขของพื้นที่จังหวัดภูเก็ตได้

5.2 ผลสรุปของการตีความประเด็นในทางรูปทรงประติมากรรม

1. มีการสร้างวิธีการในการถอดเอาคำสำคัญมาใช้ เพื่อเป็นทิศทางในการสร้างรูปทรง เช่น คำว่าการยึดเกาะ ประคับประคอง เป็นต้น ซึ่งเป็นวิธีการแสดงออกอีกแบบหนึ่ง
2. การนำเอาประเด็นที่ผ่านการตีความมาแล้ว มาสร้างเป็นผลงานประติมากรรม มีการสร้างกลวิธีในการเล่าเรื่องหรือสื่อสารที่มากกว่าการใช้ลักษณะของรูปทรงเพียงอย่างเดียว แต่มีการคัดเลือกข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงมาใช้ และกำหนดให้อยู่ในรูปทรงที่ถูกควบคุมด้วยประเด็น
3. ในหนึ่งรูปทรงประติมากรรม มีการเชื่อมโยงความหมายทางเทคนิค วัสดุ และประเด็นให้มีความสัมพันธ์กัน
4. เกิดประเด็นใหม่ขึ้นมาในขณะปฏิบัติงาน กล่าวคือ เห็นคุณค่าของข้อเท็จจริงและข้อมูลที่นำมาใช้ และมีความตระหนักต่อสิ่งนี้มากขึ้นจริง เกิดความคิดขึ้นว่าในอนาคตรูปแบบทางศิลปะของข้าพเจ้าควรจะต้องคงข้อเท็จจริงและข้อมูลให้มากขึ้น และความเป็นประติมากรรมก็ไม่ทำให้เสียหาย

5.3 ผลสรุปในการเลือกใช้วัสดุและเทคนิคมาใช้ในผลงาน

1. มีการควบคุมประเด็นทั้ง 2 ประเด็น ให้อยู่ภายใต้โครงสร้างของเรื่องเดียวกัน ด้วยวิธีการใช้รูปทรงที่มีที่มาจากเครื่องมือ เครื่องมือ และการประกอบพิธีกรรม มาเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์กันของทั้ง 2 ประเด็น ผ่านวิธีการทางเทคนิคในการจัดการวัสดุ ที่เป็นที่มาของข้อเท็จจริงในเชิงเรื่องมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กัน
2. งานวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้เปิดมุมมองเกี่ยวกับการคัดเลือกวัสดุและเทคนิค โดยมีประเด็นทางความคิดเป็นตัวควบคุม และมีการใช้วัสดุใหม่ๆ ที่ข้าพเจ้าไม่เคยใช้มาใช้ในการผลงานอีกด้วย

ดังที่ข้าพเจ้าได้สรุป โดยได้แยกออกเป็นหัวข้อด้านบน ทุกกระบวนการของการทำงานในโครงการวิจัยในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้รับรู้ถึงหลักการวิจัยในงานศิลปะ เพราะโดยปกติแล้ว การทำงานของข้าพเจ้านั้น ทำโดยการขาดการจดบันทึกอย่างเป็นทางการเป็นขั้นเป็นตอน การศึกษาข้อมูลอย่างละเอียด

และขาดการแยกแยะประเด็นที่เป็นแนวเรื่อง กับแนวรูปทรงออกจากกัน แล้วค่อยนำมารวมกันโดยใช้ภาษาทางประติมากรรมเป็นตัวจัดการ แต่ข้อดีของโครงการวิจัยในครั้งนี้ในความเป็นส่วนตัว ทำให้ข้าพเจ้าได้ค้นพบแนวทางในการทำงานศิลปะประเภทประติมากรรมที่มีความเป็นลักษณะเฉพาะตัวมากขึ้น และได้เข้าใจต่อปัญหาของชาวเลมากขึ้น โดยมองเห็นองค์ประกอบต่างๆ ที่มีต่อวิถีชีวิตของสังคมชาวเล และข้าพเจ้าหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้คนที่สนใจในประเด็นเดียวกันกับข้าพเจ้า หรือเข้าใจต่อบทบาทหน้าที่ของประติมากรรมมากขึ้น ทั้งในด้านความงามและเนื้อหาในการสะท้อนสภาพสังคมอีกด้วย

รายการอ้างอิง

ปรีดา, ค. (2554). "วิกฤต ชาวเล." วารสารมูลนิธิชุมชนไทย.

วิทยากร, เ. (2557). เพื่อการปฏิรูป มนุษย์ และสังคมอย่างลึกซึ้ง.

ผลงานที่ได้รับการเผยแพร่

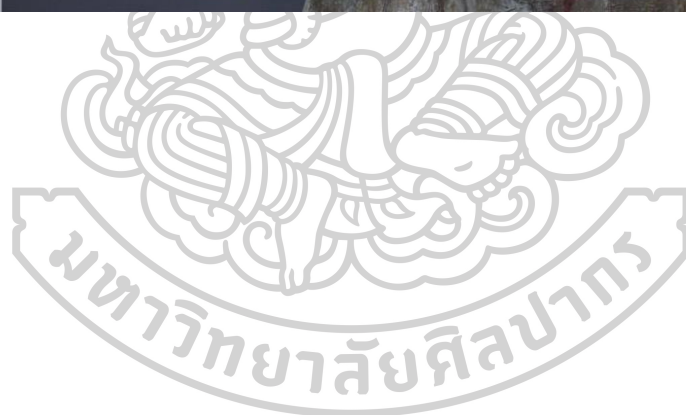

**DIVERSITY
VOICE**

THESIS EXHIBITION
BY GRADUATE STUDENTS
SCULPTURE, SILPAKORN UNIVERSITY

TADU THAIYARNYON CONTEMPORARY ART
2225, SUKHUMVIT 101/1 RD, BANGCHAK,
PRAKANONG, BANGKOK THAILAND.

OPENING 20 JUNE 2016 17:30
TALK BY THANET AWSINSIRI 16:00

T HESIS EXHIBITION 2016

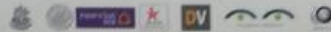
FACULTY OF PAINTING
SCULPTURE AND
GRAPHIC ARTS
SUKHOVORN UNIVERSITY

**DIVERSITY
VOICE**

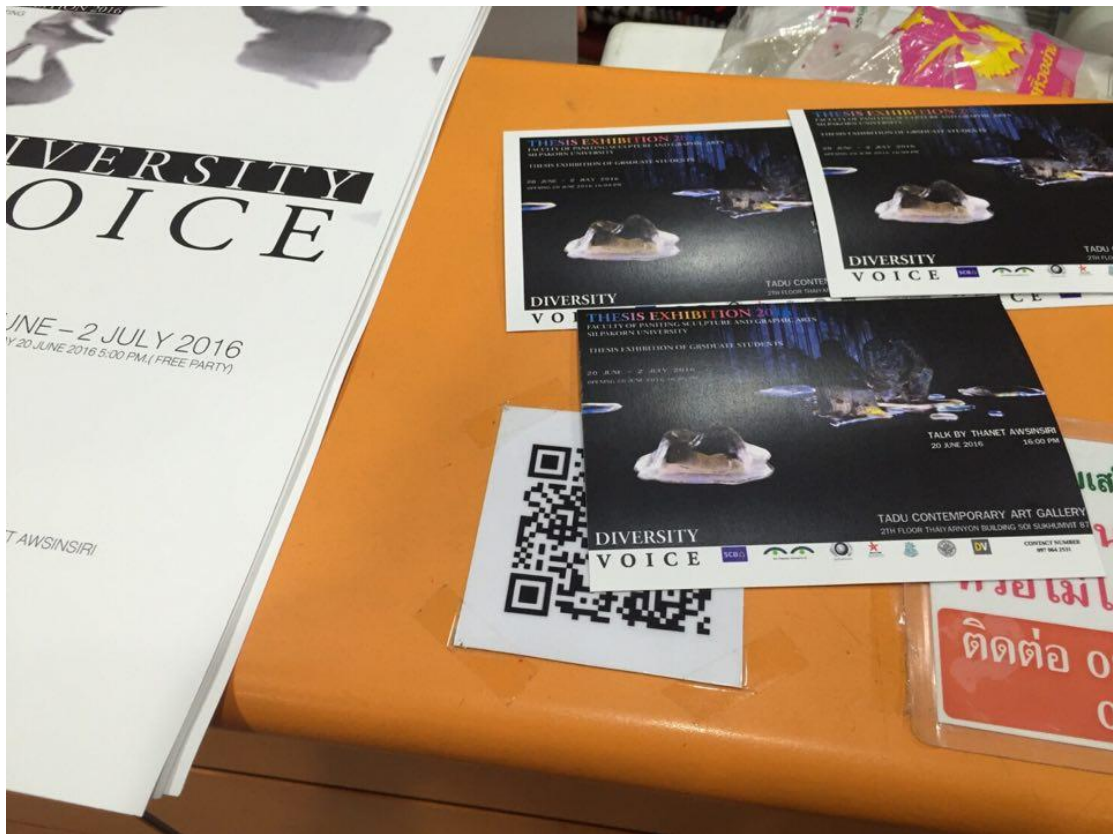
20 JUNE - 2 JULY 2016
OPENING DAY 20 JUNE 2016 5:00 PM (FREE PARTY)

TADJ CONTEMPORARY ART GALLERY
2ND FLOOR, THAKHAPYON BUILDING
501 SUKHUMVIT 87

TALK BY THANET AWRONGRI
AT 4:00 PM

Ins

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	วรภาพ ตันตินันท์กุล
วัน เดือน ปี เกิด	5 เมษายน 2532
สถานที่เกิด	ภูเก็ต
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต ภาควิชาวิจิตรศิลป์ สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
ที่อยู่ปัจจุบัน	101 ถ.กระบี่ ต.ตลาดเหนือ อ.เมือง จ.ภูเก็ต
รางวัลที่ได้รับ	รางวัลชนะเลิศถ้วยพระราชทานประเภททีม การประกวดเรือประดับไฟฟ้า ของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี 2554 รางวัลชนะเลิศประกวดประติมากรรมตกแต่งสวน สมเด็จพระบรมราชินี จ. นนทบุรี นักศึกษาดีเด่นสาขา งานวิจัยดีเด่น 2554 รางวัลชมเชย รุ่นอายุ 20 -25 ปี การแสดงศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 7 รางวัลสนับสนุนโดยธนาคารกรุงไทย รางวัลที่ 1 การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 57 รางวัลเกียรตินิยม เหรียญเงิน การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่น เยาว์ครั้งที่ 29 รางวัลชนะเลิศถ้วยพระราชทานประเภททีม การประกวดเรือประดับไฟฟ้า ของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี 25